

รูปแบบการบริหารงาน
องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)
ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง:
กรณีศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี*
The Management Model in Line with
Self-Sufficiency Economy: A Case
Study of Subdistrict Administration
Organization in Supanburi Province

รัชยา ภักดีจิตต์**

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสุพรรณบุรี มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงบประมาณ และการบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จังหวัดสุพรรณบุรี 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานขององค์การบริหารงาน

* บทความนี้เรียบเรียงจากรายงานการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง: กรณีศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี

** ผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

ส่วนตำบล (อบต.) จังหวัดสุพรรณบุรีด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิจัยภาคสนามและวิจัยเอกสาร โดยกลุ่มประชากรเป้าหมายบุคคลผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการศึกษาเรื่องนี้ ได้แก่ 1) ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลฝ่ายการเมือง 2) ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลฝ่ายข้าราชการประจำ 3) เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน 4) เจ้าหน้าที่วิเคราะห์แผน 5) เจ้าหน้าที่การเงินงบประมาณขององค์การบริหารงานส่วนตำบล (อบต.) จังหวัดสุพรรณบุรี การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้การศึกษาเอกสาร การสำรวจ การสังเกตการณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติแบบพรรณนา (Descriptive Analysis) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. การบริหารงานขององค์การบริหารงานส่วนตำบล (อบต.) จังหวัดสุพรรณบุรี มีสภาพการณ์การบริหารงบประมาณ และการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่ยึดหลักเหตุผลในระดับดี กล่าวคือ มีการวางแผนงบประมาณ มีระบบการบริหารงบประมาณที่ถูกต้อง และมีการวางแผนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ รวมถึงมีการฝึกอบรมและพัฒนา

2. รูปแบบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของจังหวัดสุพรรณบุรี มีดังนี้ 1) การบริหารงบประมาณ ควรมีหลักการที่สำคัญ คือ การบริหารจัดการข้อมูลด้านงบประมาณให้มีความถูกต้อง ทันสมัย มีการปรับปรุงแก้ไขอยู่เสมอ มีการจัดการระบบการตัดสินใจที่ยึดหลักการตรวจสอบถ่วงดุลมีการจัดระบบการควบคุม ติดตาม ประเมินผล และมีหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน 2) การบริหารทรัพยากรมนุษย์ ควรมีหลักการที่สำคัญ คือ การวางแผนทรัพยากรบุคคล ควรมีการนำเอาเงื่อนไขความรู้ และความมีเหตุผลมาใช้ในการวางแผนทรัพยากรบุคคล การสรรหาและการคัดเลือก รวมถึงการฝึกอบรมและการพัฒนาทรัพยากรบุคคล และมีระบบการรักษาทรัพยากรบุคคลที่ดี ตามเงื่อนไขหลักการมีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน และเงื่อนไขคุณธรรม ผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ควรเน้นบทบาทในเรื่อง

ของการวางแผนกลยุทธ์ การจัดการนวัตกรรมท้องถิ่น การตัดสินใจที่ยึดหลัก
เหตุผลและคุณธรรม

คำสำคัญ: การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล, หลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียง

Abstract

The purposes of this research are: 1) to examine the conditions of management of Subdistrict Administration Organizations (SAOs) in Supanburi Province; and, 2) to improve the format of management of SAOs in Supanburi Province by the use of the Philosophy of Sufficiency Economy.

This is a qualitative research and field research, and documentary analysis. The key populations of informants are SAO's political administrators, SAO's official administrators, community developing officials, planning analysis officials, budgeting officials of SAO's within Supanburi Province. The data collection and content analysis are documentary research, survey and observation. The data analysis applied in this study is and content analysis.

The results of this research are:

1. The organizational administration of SAOs in Supanburi Province has its circumstances of budgeting administration and human resource management based on rational principle rated at a good level. That is there have plans of budget and proper budgeting system. Human resource management has adapted on rational principle also including the budgeting plan, training and personnel development.

2. Format of organizational administration of the SAOs in line with the Philosophy of Sufficiency Economy in Supanburi Province

1) Budgeting Management has its main policies has to be corrected, up-to-date, and frequent reform and has to have a decision-making system that strict on a democratic form, confine on the check and balance controlling and evaluating system and has to strict to the people's participation. 2) Human resource management has its plans should bring conditions of knowledge and reasoning applied into human resource plan, hold on with law processing, based on the condition of knowledge and moral integrity condition. Like wise the training and human resource development should bring condition of precise, accurate, and moral integrity. The model of administer are strategic planning, Innovation management of Local Government and decision making base on rational and moral integrity.

Keywords: Administration of Subdistrict Administration Organization, Philosophy of Sufficiency Economy

บทนำ

การปฏิรูปภาครัฐอันเกิดขึ้นมาจากความพยายามของรัฐบาลในประเทศต่างๆ ที่ได้ตอบสนองกับวิกฤตการณ์และความท้าทายทางด้านเศรษฐกิจและนวัตกรรมทางเทคโนโลยีในยุคโลกาภิวัตน์ มีผลกระทบก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในกระบวนทัศน์ (Paradigm Shift) ของการบริหารปกครองไปจากรูปแบบเดิม ซึ่งนักวิชาการบางท่าน เช่น B. Guy Peters (1996, pp. 1-20) เรียกว่า การบริหารราชการแผ่นดินแบบเดิม (Traditional Public Administration) อันเป็นกระบวนทัศน์ที่มีอิทธิพลทางความคิดอย่างสูง ในช่วงศตวรรษที่ผ่านมาการบริหารราชการแผ่นดินแบบเดิม เน้นและให้ความสำคัญต่อบทบาทของรัฐบาลภายใต้กรอบระบบประชาธิปไตยแบบตัวแทน (Representative Democracy) และอาศัยกลไกระบบราชการเป็นเครื่องมือในการผลิตและส่งมอบบริการสาธารณะ (Public Service) แก่ประชาชน ซึ่งการบริหารราชการแผ่นดินแบบเก่า มักจะถูกวิพากษ์

วิจารณ์ถึงความไม่มีประสิทธิภาพ มีขนาดใหญ่ มีความสลับซับซ้อน ประกอบด้วยโครงสร้างที่มีสายการบังคับบัญชาตามลำดับชั้น รวมอำนาจการตัดสินใจไว้ที่ส่วนกลาง กฎระเบียบและเกณฑ์มาตรฐานขาดความยืดหยุ่น และไม่สนองต่อความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ

ปัจจุบันนี้ แนวโน้มของการบริการการปกครองให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจของรัฐบาลและการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งเป็นกระแสสากลทั่วโลกในประเทศไทยการกระจายอำนาจเป็นสาระสำคัญประการหนึ่งที่กำหนดไว้ชัดเจนในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ในหมวดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐมาตรา 78 ได้กำหนดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐเกี่ยวกับการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นไว้ว่า “รัฐจะต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้เท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น การเปลี่ยนแปลงอีกประการหนึ่งที่เป็นผลจากรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน คือ ทำให้บทบาทขององค์กรบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเด่นชัดขึ้น และเป็นองค์กรหลักในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในท้องถิ่น เพราะรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบันพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการรับผิดชอบมากขึ้น มีการกำหนดให้มีการถ่ายโอนภารกิจของส่วนราชการให้แก่องค์กรบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแบ่งภารกิจออกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านวางแผน ด้านการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น และรัฐบาลชุดปัจจุบันก็ได้ให้ความสำคัญของเรื่องนี้ โดยได้กำหนดเป็นนโยบายหนึ่งที่ทำให้ความสำคัญของการกระจายอำนาจ ในส่วนที่เกี่ยวกับ

การจัดการเก็บรายได้และการคลังท้องถิ่นการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรและการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการส่งเสริมให้ประชาชนภาคประชาสังคมและองค์กรเอกชนมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่น

จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นจังหวัดในภาคกลางของประเทศไทย มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 5,358,008 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 3,348,755 ไร่ ตั้งอยู่ภาคกลางด้านทิศตะวันตกของประเทศไทยบนที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำท่าจีนหรือแม่น้ำสุพรรณบุรีไหลผ่านตามแนวยาวของจังหวัดจากเหนือจรดใต้ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามทางหลวงหมายเลข 340 ประมาณ 107 กิโลเมตร และโดยทางรถไฟประมาณ 142 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดข้างเคียงคือ ทิศเหนือติดกับจังหวัดชัยนาทและจังหวัดอุทัยธานี ทิศใต้ติดกับจังหวัดนครปฐม ทิศตะวันออกติดกับจังหวัดอ่างทอง จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทิศตะวันตกติดกับจังหวัดกาญจนบุรีและจังหวัดอุทัยธานี

ดังนั้น จังหวัดสุพรรณบุรีจึงเป็นเมืองที่มีอาณาเขตติดต่อกับภาคกลางและภาคตะวันตกของไทย ความสัมพันธ์ระหว่างคนกับธรรมชาติ (Man and Nature) ทั้งในมิติของภูมิวัฒนธรรมในกระแสเศรษฐกิจโลกาภิวัตน์ของโลกที่มีความเปลี่ยนแปลงเช่นในปัจจุบันได้นั้น ก็คือเมืองเกษตรกรรม เป็นอยู่อาศัยน้ำของประเทศไทย ตลอดจนภูมิปัญญาชาวบ้านของคนสุพรรณบุรี คือ สิ่งที่ควรร่วมกันอนุรักษ์เมืองสุพรรณให้มิพัฒนาการอย่างยั่งยืน มีภูมิปัญญาบรรพบุรุษเป็นทุนความหลากหลายทางชีวภาพของเมืองสุพรรณบุรีนี้ มีความสอดคล้องกับ “เศรษฐกิจพอเพียง”

นโยบายในการพัฒนาประเทศของไทยในปัจจุบัน มีความพยายามในการดำเนินการนโยบายตามหลักการปกครองท้องถิ่น นโยบายเร่งด่วนและยุทธศาสตร์ของชาติ ในปัจจุบันการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง ผู้บริหารภาครัฐจำเป็นต้องมีความเข้าใจในหลักการขั้นตอนการดำเนินงานของการกระจายอำนาจและสามารถปรับบทบาทของตนได้อย่างเหมาะสม โดยเปลี่ยนจากการสั่งการมาเป็นการช่วยเหลือสนับสนุนในท้องถิ่น สามารถดูแลปกครองท้องถิ่นของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาวิเคราะห์หลักการบริหารองค์กรการปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักการปกครอง

ตนเอง ตามเจตจำนงของประชาชนในท้องถิ่น อำนาจหน้าที่ บทบาท ในการบริการสาธารณะเพื่อส่งมอบบริการสาธารณะให้ประชาชนได้อย่างมีคุณภาพ ตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ศึกษาองค์การบริหารงานส่วนตำบล (อบต.) กรณีศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี เนื่องจากเป็นจังหวัดที่สำคัญต่อการขับเคลื่อนทางเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมของภาคกลาง และเป็นเขตพื้นที่ที่รัฐบาลมีนโยบายในเรื่องการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้กำหนดแนวทางในการพัฒนา และเพื่อตอบคำถามดังกล่าวข้างต้นการวิจัยครั้งนี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะนำไปสู่การพัฒนารูปแบบการบริหารงานด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์การพัฒนาการบริหารประเทศ และเพื่อผลประโยชน์สาธารณะของประชาชน

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานขององค์การบริหารงานส่วนตำบล (อบต.) จังหวัดสุพรรณบุรี
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานขององค์การบริหารงานส่วนตำบล (อบต.) จังหวัดสุพรรณบุรี ด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ขอบเขตของการวิจัย

1. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาวิเคราะห์ การบริหารงบประมาณ และการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จังหวัดสุพรรณบุรี
2. การศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานขององค์การบริหารงานส่วนตำบล (อบต.) จังหวัดสุพรรณบุรี ด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จะมุ่งศึกษาวิเคราะห์เฉพาะในส่วนของระบบบริหารงบประมาณ ระบบการบริหารทรัพยากรมนุษย์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

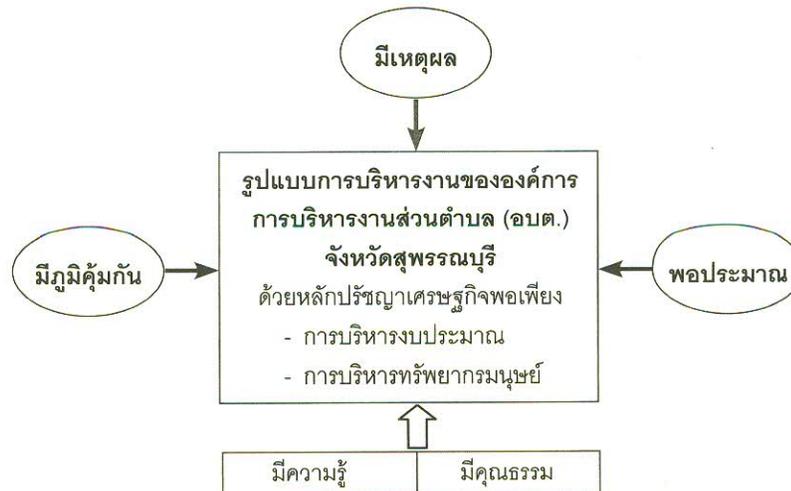
1. รูปแบบการบริหารงบประมาณ และการบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารงานส่วนตำบล (อบต.) จังหวัดสุพรรณบุรี ด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2. บทบาทต้นแบบของผู้บริหารองค์การบริหารงานส่วนตำบล (อบต.) จังหวัดสุพรรณบุรี ในการบริหารงานขององค์การบริหารงานส่วนตำบล (อบต.) จังหวัดสุพรรณบุรี ด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การน้อมนำกรอบแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เป็นกรอบในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจะวิเคราะห์การบริหารงานองค์การส่วนตำบล (อบต.) จังหวัดสุพรรณบุรี โดยมุ่งศึกษาถึงสภาพการบริหารงบประมาณ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ และบูรณาการหลักการบริหารภายใต้กรอบปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานขององค์การบริหารงานส่วนตำบล (อบต.) จังหวัดสุพรรณบุรี ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ทั้งนี้ กรอบแนวความคิดในการวิจัยครั้งนี้สามารถแสดงได้ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดและการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

สุเมธ ตันติเวชกุล (2542) กล่าวว่า ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ว่าด้วยการวางรากฐานอันมั่นคง ยั่งยืน ของบุคคลและสังคม ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณพระราชทาน แก่พสกนิกรชาวไทยทั้งหลาย โดยไม่จำกัดเฉพาะเกษตรกรเท่านั้น หากแต่ ผู้ประกอบสัมมาชีพอื่นๆ เช่น ข้าราชการ และบริษัทต่างๆ สามารถนำปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงนี้ไปปรับประยุกต์ใช้ เพื่อสร้างความเข้มแข็ง ยั่งยืน ให้แก่ ฐานรากของตนเองได้ ยิ่งไปกว่านั้น สุเมธ ยังกล่าวถึง ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในฐานะระบบเศรษฐกิจที่สามารถอุ้มชูตนเอง (Relative Self-Sufficiency) อยู่ได้ระดับพื้นฐานได้ จึงจะสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้า และฐานะทาง เศรษฐกิจชั้นสูงต่อไปได้ เป็นหลักในการดำรงชีวิต เพื่อสร้างความสามารถในการพึ่งตนเองอันประกอบไปด้วย

1. พึ่งตนเองทางจิตใจ มีจิตใจที่เข้มแข็ง ไม่ท้อแท้ แม้จะประสบความ ล้มเหลว
2. พึ่งตนเองทางสังคมช่วยเหลือเกื้อกูลกันภายในสังคม
3. พึ่งตนเองได้ทางทรัพยากรธรรมชาติทั้งทรัพยากรสังคมและทรัพยากร ทางเศรษฐกิจ
4. พึ่งตนเองได้ทางเทคโนโลยี วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับ ภูมิประเทศ และสังคมไทย
5. พึ่งตนเองได้ทางเศรษฐกิจ สามารถอยู่ได้ด้วยตนเองในระดับเบื้องต้น ซึ่งจะสามารถนำไปสู่การพัฒนาประเทศในระดับมหัพภาคต่อไปได้ด้วย

ประเวศ วะสี (2548) กล่าวถึงปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ว่าเป็น ส่วนหนึ่งของธรรมรัฐแห่งชาติ ใหญ่เป็นหนึ่งในระเบียบวาระเร่งด่วนของชาติ อันประกอบด้วย

1. สร้างคุณค่าและจิตสำนึกใหม่
2. สร้างเศรษฐกิจพอเพียง
3. ปฏิรูประบบเศรษฐกิจมหภาคและการเงิน

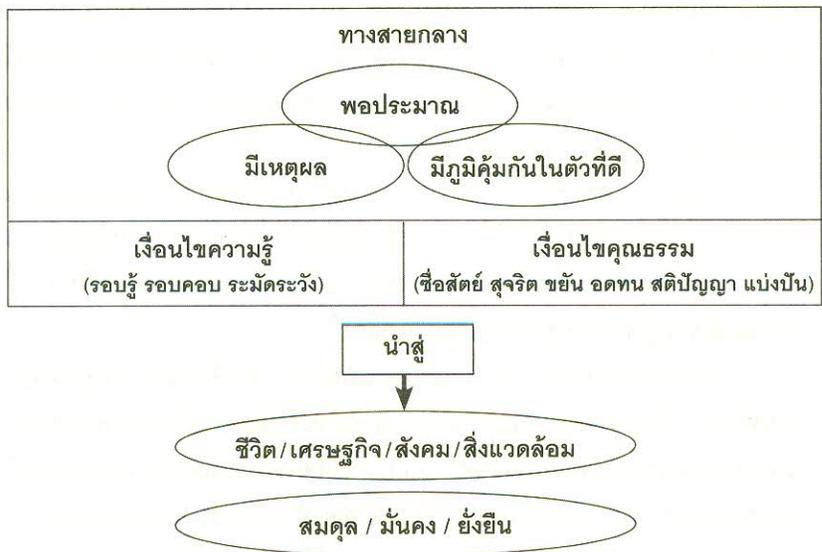
4. ปฏิรูประบบรัฐ ทั้งการเมืองและระบบราชการ
5. ปฏิรูปการศึกษา
6. ปฏิรูปสื่อ
7. ปฏิรูปกฎหมาย ที่เมื่อเชื่อมโยงกันแล้วจะทำให้ประเทศมีฐานที่เข้มแข็งอย่างสมดุล

สรุป แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมีหลักสำคัญ 3 ประการ คือ ความพอประมาณ ความพอดี ไม่มากไม่น้อยจนเกินไปโดยไม่เบียดเบียนผู้อื่น การดำรงชีวิต ทั้งในด้านอุปโภคบริโภค การใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยความพอดี ด้วยความมีเหตุผล และให้ลด ละ เลิก ความต้องการที่มากเกินไปจนทำให้ตั้งตนอยู่ในความพอประมาณ และปฏิบัติตนด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ความเพียร ความอดทน เตรียมตัวให้พร้อมต่อการรองรับผลกระทบใดๆ จากการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ต่างๆ ทั้งภายในและภายนอก

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ “ความพอเพียง” หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการควบคุมกันในตัวที่ดีพอสมควร ต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผน และการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักวิชาการ และนักธุรกิจ ในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม มีความเพียร มีสติปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี การที่สังคมจะมีเป้าหมายของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหนึ่งเดียวกันนั้น ต้อง “เข้าใจ” และ “เข้าถึง” ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียงให้ถูกต้องตรงกันก่อน ด้วยหลักการ

3 ห่วง 2 เงื่อนไข ที่กล่าวถึง หลักความพอประมาณ มีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี บนเงื่อนไขแห่งความรู้ควบคู่กับคุณธรรม และความซื่อสัตย์ สุจริต และให้มีความรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี (ประมวลและการกถาปกรณ์ของพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งพระราชทานในโอกาสต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ขอให้สำนักราชเลขาธิการ นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาฯ ขอพระบรมราชวินิจฉัยและพระบรมราชานุญาตนำบทความนี้เผยแพร่ ซึ่งเมื่อได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทฯ แล้วทรงพระกรุณาปรับปรุงแก้ไข พระราชทาน และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าพระราชทานพระบรมราชานุญาต ตามที่ขอพระมหากรุณาตามหนังสือสำนักราชเลขาธิการ ที่ รล 00031/18888 ลงวันที่ 29 พฤศจิกายน 2542) พระองค์ได้อธิบายความหมายและให้คำจำกัดความไว้ ดังนี้

แนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ภาพที่ 2 แสดงแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

แนวคิด ทฤษฎี และหลักการทั่วไปของการปกครองส่วนท้องถิ่น

ความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น (ลิขิต ธีรเวคิน, 2533, หน้า 335) การปกครองท้องถิ่นมีความสำคัญอย่างยิ่งทั้งในแง่การพัฒนาชุมชนและการปกครองระบบประชาธิปไตย นอกจากความสำคัญแล้ว การปกครองท้องถิ่นยังเป็นเรื่องจำเป็น เพราะสังคมที่กว้างใหญ่ มีอาณาเขตใหญ่โต ย่อมยากที่จะให้รัฐบาลกลางได้ดูแลอย่างทั่วถึง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการกระจายอำนาจเพื่อให้ท้องถิ่นได้ช่วยเหลือตนเอง ความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่นจึงสรุปได้ดังนี้ คือ การปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีส่วนช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลางในแง่ที่ว่า ผู้ที่อยู่ในท้องถิ่นและผู้นำส่วนท้องถิ่นย่อมเข้าใจถึงปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นดีกว่าคนต่างถิ่น ดังนั้น การปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีผลสำคัญ คือ ทำให้ท้องถิ่นรู้จักการแก้ปัญหาด้วยตนเอง การบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องมีองค์การเป็นของตนเอง โดยรัฐบาลกลางเพียงแต่เป็นหน่วยเสริมด้วยงบประมาณบางส่วน และด้วยความรู้ทางเทคนิค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการพัฒนาชนบท ซึ่งเป็นนโยบายสำคัญของทางรัฐบาลนั้น จำเป็นจะต้องกระทำควบคู่ไปกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

วิลเลียม วี. ฮอลโลเวย์ (1959, pp. 101-103) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง องค์การที่มีอาณาเขตแน่นอน มีประชากรตามหลักที่กำหนดไว้ มีอำนาจการปกครองตนเอง มีการบริหารคลังของตนเอง และมีสภาท้องถิ่นที่สมาชิกได้รับการเลือกตั้งจากประชาชน

จอห์น เจ. คลาร์ก (1957, pp. 87-89) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวข้องกับการให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดโดยเฉพาะ และหน่วยงานปกครองดังกล่าวนี้จัดตั้งและจะอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง

จากคำนิยามของ “การปกครองส่วนท้องถิ่น” จะเห็นได้ว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น เน้นการจัดระเบียบการปกครองชุมชนที่ให้อำนาจอิสระแก่ประชาชนในท้องถิ่นในการแก้ปัญหาและจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมในท้องถิ่น เพื่อการกินดีอยู่ดีของประชาชน และความเจริญก้าวหน้าของท้องถิ่นเอง โดยปราศจากการควบคุมจากภายนอก ยกเว้นการกำกับดูแลบางประการตามที่กฎหมายกำหนด

กล่าวโดยสรุป เหตุผลสนับสนุนให้มีการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น มีหลายเหตุผล เฉพาะที่สำคัญๆ มีดังนี้ คือ (Wit, Daniel, 1967, pp. 3-8)

1. การปกครองส่วนท้องถิ่น มีจุดเด่นเพราะประชาชนในท้องถิ่นย่อมทราบและอยู่ในฐานะจะแก้ปัญหา และสนองความต้องการของท้องถิ่นได้ดี และตรงประเด็นกว่า ทั้งนี้ เพราะประชาชนในท้องถิ่นเกิด เติบโต และอยู่กับท้องถิ่นมาโดยตลอด ต่างกับการปกครองส่วนภูมิภาค ที่กระทรวง ทบวง กรม ในส่วนกลางส่งผู้แทนมาปฏิบัติราชการในจังหวัดและอำเภอ

2. การบริหารงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถดำเนินไปด้วยความรวดเร็ว และน่าจะมีประสิทธิภาพมากกว่า เนื่องจากผู้บริหารขององค์กรท้องถิ่นสามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาของท้องถิ่นได้ด้วยตนเอง ไม่จำเป็นต้องส่งให้จังหวัดและส่วนกลางเป็นผู้ตัดสินใจแทน

3. ผู้บริหารขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีความรักและผูกพันกับท้องถิ่น

ลักษณะสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น (อมร รักษาสดีย์, 2544, หน้า 354) กล่าวโดยสรุป การปกครองส่วนท้องถิ่นมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. เป็นการจัดระเบียบการปกครองของชุมชนที่มีอาณาเขตแน่นอน แต่ไม่มีอำนาจอธิปไตยหรือเป็นอิสระไปจากรัฐ อยู่ในกำกับดูแลของรัฐบาลกลาง หมายความว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องกำหนดอาณาเขตการปกครองที่แน่นอน เพื่อทราบพื้นที่การปกครองที่รับผิดชอบ

2. มีฐานะเป็นนิติบุคคล กล่าวคือ มีสิทธิตามกฎหมายที่จะออกบัญญัติท้องถิ่นและจัดตั้งองค์กรที่จำเป็น เพื่อจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมท้องถิ่นด้วยตนเอง เช่น เทศบาลก็ออกเป็นเทศบัญญัติ [พ.ร.บ. เทศบาล ฉบับที่ พ.ศ. 2516 มาตรา 5] และองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดออกเป็น ข้อบัญญัติจังหวัด (พ.ร.บ. องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 มาตรา 45(1)) เป็นต้น

3. มีความเป็นอิสระในด้านต่างๆ ที่จำเป็นเพื่อดำเนินกิจกรรมของท้องถิ่น โดยเฉพาะในด้านการคลังท้องถิ่น คือ จัดหารายได้เพื่อนำมาจ่ายในท้องถิ่น การบริหารงานบุคคลของท้องถิ่นและการตัดสินใจโดยทั่วๆ ไปในกิจกรรมของท้องถิ่น

วิธีการศึกษาวิจัย(Research Methodology)

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อพัฒนา “รูปแบบการบริหารงานขององค์การบริหารงานส่วนตำบล (อบต.) ด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี” เป็นการศึกษาใน 10 อบต. ได้แก่ คือ 1) อบต. นางบวช อำเภอเดิมบางนางบวช 2) อบต. องค์รักษ์ อำเภอบางปลาม้า 3) อบต. จระเข้สามพัน อำเภออู่ทอง 4) อบต. บางตาเถร อำเภอสองพี่น้อง 5) อบต. กระเสี้ยว อำเภอสามชุก 6) อบต. หนองหญ้าไซ อำเภอหนองหญ้าไซ 7) อบต. ศรีประจันต์ อำเภอศรีประจันต์ 8) อบต. ทะเลบก อำเภอดอนเจดีย์ 9) อบต. บ้านโพธิ์ อำเภอเมือง 10) อบต. หนองมะคำโม่ง อำเภอด่านช้าง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นการวิจัยภาคสนามและวิจัยเอกสาร (Documentary Research) การสำรวจ (Survey) พื้นที่ในชุมชน โดยการสังเกตการณ์ (Observation) เกี่ยวกับสภาพการณ์การบริหารองค์การบริหารงานส่วนตำบล (อบต.) และการประชุมประชาคมในชุมชน และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) บุคคลผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ในการศึกษาเรื่องนี้บุคคลผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ 1) ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลฝ่ายการเมือง 2) ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลฝ่ายข้าราชการประจำ 3) เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน เจ้าหน้าที่วิเคราะห์แผน 4) เจ้าหน้าที่การเงิน งบประมาณ ขององค์การบริหารงานส่วนตำบล (อบต.) จังหวัดสุพรรณบุรี การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้การศึกษาเอกสาร การสำรวจ การสังเกตการณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติแบบพรรณนา (Descriptive Analysis) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานขององค์การบริหารงานส่วนตำบล (อบต.) ของจังหวัดสุพรรณบุรี ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบในเบื้องต้น และนำเสนอ นักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ การเมืองและการปกครองท้องถิ่น ให้พิจารณาพร้อมทั้งดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ศ.ดร.วรเดช จันทรศร ถึงแนวทางในการบริหารงานขององค์การบริหารงานส่วนตำบล (อบต.) ด้วยหลัก

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิเคราะห์เชื่อมโยงและตีความจากข้อมูลเชิงประจักษ์ ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำเสนอผลการศึกษา

ผลการศึกษาและการอภิปรายผล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยและอภิปรายผล โดยมิตายละเอียดที่สำคัญของกรณีศึกษา 10 อบต. ดังกล่าว ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ลักษณะทั่วไปของพื้นที่และการพัฒนาของอบต.ที่เป็นกรณีศึกษา

ตารางที่ 1 แสดงลักษณะสภาพแวดล้อม ลักษณะทั่วไปของพื้นที่ และการพัฒนาของ อบต. ที่เป็นกรณีศึกษา

อบต.	จำนวนประชากร	พื้นที่: กม. ² ไร่	ลักษณะชุมชน	อาชีพหลัก
นางบวช	3,194	27,287 43.26	พื้นที่ราบลุ่มดินอุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การเกษตร เลี้ยงสัตว์	ทำนา ทำไร่ เลี้ยงสัตว์
องครักษ์	5,655	17,356 40.41	70 % เป็นที่ลุ่มน้ำลึก 30% เป็นพื้นที่ราบ	ทำนา ทำสวน เลี้ยงสัตว์น้ำ
จระเข้สามพัน	13,257	55,019 88.03	ที่ราบลุ่ม มีคลองชลประทาน มีน้ำทำการเกษตรตลอดปี	ทำนา ทำสวน เลี้ยงสัตว์
บางตาเถร	15,418	59,375 95	เป็นที่ราบลุ่ม บางแห่งมีน้ำท่วมถึงทุกปี	ทำนา ทำสวน เลี้ยงสัตว์
กระเสียว	3,215	27,287 43.26	พื้นที่ราบลุ่ม มีพื้นดินที่อุดมสมบูรณ์	ทำสวน เลี้ยงสัตว์ ทำนา
หนองหญ้าไซ	9,213	57,500 94.29	ที่ดินอุดมสมบูรณ์ต่อการ เลี้ยงสัตว์และทำการเกษตร	ทำนา ทำไร่ สวนผัก แตงโม

อบต.	จำนวนประชากร	พื้นที่: กม. ² ไร่	ลักษณะชุมชน	อาชีพหลัก
ศรีประจันต์	5,237	20,189 18.6	ลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม	ทำนา ทำไร่ ทำสวน ค้าขาย
ทะเลบก	7,150	- 60	ดินร่วนปนทราย ไม่มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ ทำนาครั้งเดียว	ทำนา เลี้ยงสัตว์ รับจ้าง
บ้านโพธิ์	8,272	41.275 -	บึงขนาดใหญ่ มีเกาะอยู่ตรงกลางน้ำ มีสัตว์น้ำจำนวนมาก	ทำนา เลี้ยงสัตว์ ผลิตภัณฑ์ชุมชน
หนองมะค่าโมง	13,239	82,500 132	เป็นที่ราบ มีภูเขาบางส่วน	ทำไร่ ทำสวน ค้าขาย

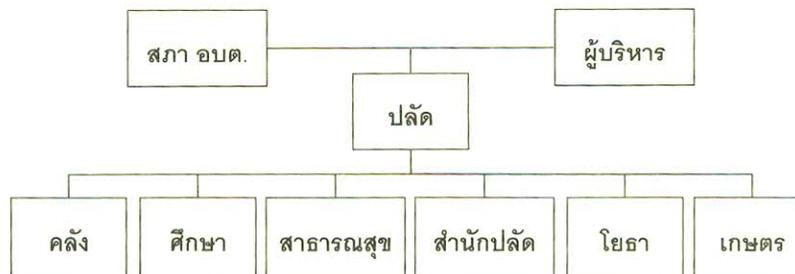
ส่วนที่ 2 สรุปผลการวิเคราะห์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นกรณีศึกษา ผู้วิจัยสรุปผลการวิเคราะห์การบริหารจัดการของ อบต. ที่เป็น กรณีศึกษา 10 อบต. ในเบื้องต้นนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ ดังนี้

1. โครงสร้างการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล

2. การบริหารจัดการของ อบต. ที่เป็นกรณีศึกษา 10 อบต. โดยในการศึกษาค้างนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการศึกษิตตามขอบเขตของการวิจัย คือ การบริหารงบประมาณและการบริหารทรัพยากรมนุษย์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล มีดังนี้

1. โครงสร้างบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งในแต่ละ อบต. จะมีรายละเอียดของโครงสร้างบริหารที่เหมือนกัน ประกอบด้วยฝ่ายการเมือง คือ สภา อบต. ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง จำนวน 12 คน ผู้บริหารที่เป็นข้าราชการประจำ 4 คน และบุคลากรฝ่ายปฏิบัติการ ได้แก่ ข้าราชการ พนักงานตำบล ลูกจ้าง/ พนักงานจ้าง/ คนงานทั่วไป จ้างจำนวนตามขนาดของแต่ละ อบต. นั้นๆ โครงสร้างบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล ดังแสดงในภาพที่ 3

ภาพที่ 3 แสดงโครงสร้างของบุคลากรด้านการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล

บุคลากรด้านการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในทุกๆ อบต. ประกอบด้วย

- 1) คณะผู้บริหาร (มาจากการเลือกตั้งโดยตรง) จำนวน 4 คน
- 2) สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 12 คน
- 3) พนักงานส่วนตำบล/ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้างจำนวนตามขนาดของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นๆ

2. ผลการวิเคราะห์การบริหารจัดการของ อบต. ที่เป็นกรณีศึกษา 10 อบต. ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการศึกษาตามขอบเขตของการวิจัย คือ การบริหารงบประมาณและการการบริหารทรัพยากรมนุษย์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 การบริหารงบประมาณ

ศึกษาแผนงานงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่น ประจำปี 2554 ข้อมูลในการจัดทำแผนการใช้งบประมาณประจำปีของ อบต. ต่างๆ ที่เป็นกรณีศึกษา เมื่อวิเคราะห์แผนงานโครงการและด้าน พบว่า มีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์เป็น 6 ยุทธศาสตร์ 6 ด้านการพัฒนาท้องถิ่นของแต่ละ อบต. ซึ่งเมื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ร่วมกันแล้ว สรุปได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาบุคลากร เพื่อการบริหารและให้บริการประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาอาชีพและเศรษฐกิจของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
และระบบสาธารณูปโภค

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนายกระดับคุณภาพชีวิต
และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
สาธารณสุข ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมอันดีงาม ส่งเสริมกีฬาและ
ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนา รักษาทรัพยากร
ธรรมชาติและดูแลสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุล

ตารางที่ 2 แสดงบัญชีการจัดทำงบประมาณตามแผนยุทธศาสตร์ ประจำปี
2555

แผน ยุทธศาสตร์ 6 ด้าน	อบต. นางบวช	อบต. องค์รักษ์	อบต. จระเข้ สามพัน	อบต. บางคา เถร	อบต. กระเสี้ยว	อบต. หนอง หญ้าไซ	อบต. ศรีประจันต์	อบต. ทะเลบก	อบต. หนอง มะค่าโมง
ด้านที่ 1	9,865,000	3,310,000	5,450,000	8,530,000	5,450,000	4,451,776	25,449,348	3,410,000	460,000
ด้านที่ 2	960,000	375,000	1,500,000	860,000	120,000	1,740,000	864,500	325,000	9,749,100
ด้านที่ 3	3,460,000	1,875,000	1,650,000	3,390,000	1,650,000	1,345,000	3,310,000	1,725,000	2,066,000
ด้านที่ 4	1,720,000	470,000	4,749,100	1,520,000	4,570,000	1,965,000	2,045,700	470,000	1,230,000
ด้านที่ 5	410,000	1,355,000	100,000	380,000	100,000	930,000	10,438,000	1,305,000	4,466,600
ด้านที่ 6	9,873,000	0	3,315,000	1,873,000	330,000	1,300,000	430,000	2,370,000	2,530,000
รวมเป็น เงิน	26,288,000	7,385,000	16,764,100	16,653,000	12,220,000	11,731,776	42,537,548	9,605,000	20,501,700
งบ ประมาณ ปี 2554 คิดเป็น ร้อยละ	20,208,059	27,408,803	26,985,139	28,582,855	15,977,961	21,953,654	16,131,655	22,954,656	45,452,166

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาและการอภิปรายผล

ผลการศึกษา เป็นการวิเคราะห์การบริหารจัดการภายใต้กรอบแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. ที่เป็นกรณีศึกษาใน 2 ด้าน คือ ด้านการบริหารงบประมาณ และด้านการการบริหารทรัพยากรมนุษย์

การวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผลในส่วนนี้ เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงบุคคลผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารฝ่ายการเมือง และฝ่ายข้าราชการประจำบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารงบประมาณ และบริหารทรัพยากรมนุษย์ของแต่ละ อบต. ที่เป็นกรณีศึกษา จำนวน 10 อบต. ของจังหวัดสุพรรณบุรี

บุคคลผู้ให้ข้อมูลสำคัญทุกท่านจะถูกสัมภาษณ์ในประเด็นพื้นฐานหัวข้อเดียวกัน คือ รูปแบบการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ภายใต้กรอบปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยเน้นการบริหารงบประมาณ และการบริหารทรัพยากรมนุษย์

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เชื่อมโยงและตีความจากข้อมูลเชิงประจักษ์ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกบุคคลผู้ให้ข้อมูลสำคัญ วิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างบูรณาการ เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จากนั้นนำเรียนเสนอนักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์การเมือง และการปกครองท้องถิ่นให้พิจารณา พร้อมทั้งดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ศ.ดร.วรเดช จันทร์ศร ถึงแนวทางในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า ด้วยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ ดังผลสรุปเป็นดังนี้

1. รูปแบบการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของจังหวัดสุพรรณบุรี: การบริหารงบประมาณ มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1.1 การบริหารจัดการข้อมูลด้านงบประมาณให้มีความถูกต้องทันสมัย มีการปรับปรุงแก้ไขอยู่เสมอ และให้มีความครอบคลุมในทุกพื้นที่

ระดับชุมชน หมู่บ้าน คริวเรือน

1.2 การบริหารงบประมาณต้องมีการจัดการระบบการตัดสินใจที่ยึดหลักประชาธิปไตย รับฟังเสียงประชาชนทั่วไป ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติ และเจ้าหน้าที่

1.3 การบริหารงบประมาณต้องยึดหลักการตรวจสอบถ่วงดุล เน้นการตรวจสอบแผนงาน ตรวจสอบผลงาน และตรวจสอบภายใน และมีการปรับปรุงแผนงาน

1.4 การบริหารงบประมาณต้องมีการบริหารจัดการระบบการควบคุม ติดตาม และประเมินผล ในทุกขั้นตอนของกระบวนการงบประมาณ แสดงถึงหลักการมีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน

1.5 การบริหารงบประมาณต้องยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน การมีระบบการตัดสินใจในลักษณะนี้ นับว่าเป็นการตอบสนองต่อเงื่อนไขความรู้ ทำให้เกิดการตัดสินใจอย่างรอบรู้ ได้ข้อมูลจากทุกฝ่ายอย่างรอบด้าน และใช้ความระมัดระวัง คิวข้อดี ข้อเสียจากกลุ่มหลากหลายที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งเป็นการตอบสนองต่อเงื่อนไขคุณธรรมเพราะการตัดสินใจโดยการมีส่วนร่วม สะท้อนถึงความโปร่งใส ซื่อสัตย์ สุจริต ต้องใช้ความอดทนและความเพียร ในการฟังเหตุผลจากทุกฝ่าย

2. รูปแบบการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของจังหวัดสุพรรณบุรี: การบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

2.1 การวางแผนทรัพยากรบุคคล การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ควรมีการนำเอาเงื่อนไขความรู้ และความมีเหตุผลมาใช้ในการวางแผนทรัพยากรบุคคล

2.2 การสรรหาทรัพยากรบุคคล การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ควรยึดหลักกระบวนการตามกฎหมาย เป็นไปตามเงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม

2.3 การคัดเลือกทรัพยากรบุคคล การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ควรยึดหลักกระบวนการตามกฎหมาย เป็นไปตามเงื่อนไข

ความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม โดยยึดหลักที่ถูกต้องและเป็นธรรม

2.4 การฝึกอบรมและการพัฒนาทรัพยากรบุคคล การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ควรมีการเขียนแผนการฝึกอบรมและการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้ถูกต้อง รอบคอบ และเป็นธรรม

2.5 การรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรบุคคล การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ควรมีระบบการรักษาทรัพยากรบุคคลที่ดี และมีคุณค่าให้อยู่ในองค์การอย่างยั่งยืน การออกแบบระบบการบริหารค่าตอบแทนสวัสดิการและรางวัลที่เป็นธรรม เป็นไปตามเงื่อนไขหลักการมีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน และเงื่อนไขคุณธรรม

3. บทบาทต้นแบบของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จังหวัดสุพรรณบุรี ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จังหวัดสุพรรณบุรี ด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีบทบาทที่สำคัญในเรื่องการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ การจัดการนวัตกรรมท้องถิ่น และการตัดสินใจที่ยึดหลักเหตุผล และคุณธรรม

สรุปและข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. รูปแบบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแต่เปลี่ยนเขตพื้นที่ ภูมิภาค
2. ควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อหาแนวทางในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมกับบริบทตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รายการอ้างอิง

- โกวิทย์ พวงงาม. (2544). *การปกครองท้องถิ่นไทย หลักการและมิติในอนาคต*. กรุงเทพฯ: วิทยุชน.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2554). *หนังสือชุดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.
- ลิขิต ธีรเวคิน. (2533). *การเมืองการปกครองไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธรรมศาสตร์.
- วรเดช จันทรศร. (2552). *ปรัชญาของการบริหารภาครัฐ*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนสหยาบลิ้อกและการพิมพ์.
- อมร รักษาสัตย์. (2544). *การเมืองการปกครองไทย: ตามรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วีเจพีวันตั้ง.
- William, V.H. (1959). *State and Local Government in the Unit state*. New York: McGraw-Hill.
- Peter, B.G. (1996). *The Future of Governing: Four Emerging Model*. KS: University Press of Kansas.
- John, J.C. (1957). *Outline of Local Government of The United Kingdom*. London: Sir Issac pitman and Son, Ltd.
- Wit, D. (1967). *A Comparative Survey of Local Government and Administration*. Bangkok: Kurusapha Press.